

היום, 3 באוקטובר 2021

משה מאירזדה

ע"י ב"כ עוה"ד נאור יאיר ממון
ממשרד נאור יאיר ממון, עורכי דין
מרח' טווס 1, הוד השרון
טל': 073-7690444 ; פקס: 073-7690445

המבקש

- נ ג ד -

1. קרסו מוטורס בע"מ 514065283

ע"י ב"כ ממשרד גולדפרב זליגמן ושות', עו"ד
מרח' יגאל אלון 98 תל אביב 6789141
טל': 03-7101635 ; פקס: 03-7101618

2. Automobile Dacia S.A.

ע"י ב"כ ממשרד מיתר ליקוורניק גבע לשם טל ושות', עו"ד
מדרך אבא הלל סילבר 16, רמת גן 5250608
טל': 03-6103100 ; פקס: 03-6103111

המשיבות

המועד האחרון להגשת התשובה: 3.10.2021

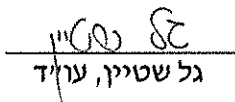
המועד שבו הומצאה הבקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים: 19.7.2021

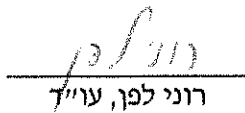
תשובת המשיבה 1

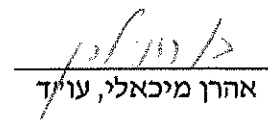
"בקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים"

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד, מתכבדת בזאת המשיבה 1 ("המשיבה") להגיש את תשובתה ל"בקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים" אשר הוגשה על ידי המבקש בתיק שבנדון ("הבקשה" או "בקשת הגילוי").

לאור האמור בתשובה זו, בית המשפט הנכבד יתבקש לדחות את בקשת הגילוי על הסף ולחלופין לגופה, וכן להשית על המבקש דלעיל ("המבקש") את הוצאותיה של המשיבה וכן שכר טרחת עורך דין.

גל שטיין, עו"ד

רוני לפן, עו"ד

אהרן מיכאלי, עו"ד

גולדפרב, זליגמן ושות', עו"ד
ב"כ המשיבה 1

1. הבקשה דנן, הדומה מאוד לבקשה קודמת שהוגשה על ידי המבקש, ונמחקה על רקע הדיון שהתקיים בתיק ביום 24.5.20, לוקה בכל הפגמים המהותיים בהם לקתה הבקשה הקודמת, ושעליהם עמדה המשיבה 1 בתשובתה לבקשה הקודמת. על רקע זה, תחזור המשיבה בקצרה על פגמים אלו, ותחדד מספר פגמים נוספים העולים מהבקשה הנוכחית, באופן המצדיק אף ביתר שאת את **דחייתה של הבקשה על הסף, ולחלופין לגופה.**

א. המסגרת הנורמטיבית - בתמצית

2. תקנה 4(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות מעגנת כיום בדין את התנאים שנקבעו בפסיקה לצורך דיון בשאלת גילוי המסמכים כהליך ייצוגי. כפי שצוין בפסיקה, התקנות לא נועדו לשנות מהדין שהיה קיים עד אותה עת, אלא אך להביאו לידי ביטוי חקיקתי. ראו, למשל, בת"צ (ת"א) 61115-01-12 **כלפון נ' אורורה** (נבו, 11.11.12): **"תקנה 4 הביאה לידי ביטוי את ההלכות שהיו נהוגות בעניין גילוי מסמכים בתיקי תובענות ייצוגיות"**.

3. על פי תקנה 4(ב) דלעיל, תנאי למתן גילוי מסמכים כאמור הינו כי **"המסמכים שגילויים נדרש נוגעים לשאלות הרלוונטיות לאישור התובענה כתובענה ייצוגית"** (סעי' 4(ב)(1)); וכן, כי **"המבקש העמיד תשתית ראייתית ראשונית לגבי קיומם של התנאים הקבועים בסעיף 8(א) לחוק"**. (סעי' 4(ב)(2)). נוסף על כך, כאמור, יחולו גם יתר הכללים שנקבעו בפסיקה לגבי הליכים כגון אלו. בין אלו, למשל, כי אין מדובר בבקשת גילוי מסמכים כללית, אלא בבקשה לגילוי ספציפי בלבד; כי אין מדובר בבקשה גורפת ומכבידה באופן לא מידתי; כי אין הבקשה דורשת מהצד שכנגד לייצר מסמכים חדשים שאינם קיימים ממילא באותו מועד; כי אין מדובר במסמכים שיש בהם פגיעה בפרטיות או בסודות מסחריים, של המשיבה ו/או של צדדים שלישיים, וכיו"ב.

4. להלן תראה המשיבה כי בקשת הגילוי דנן אינה עומדת באף אחד מן התנאים שנקבעו בדין.

ב. בקשת האישור אינה מגלה תשתית כנדרש

5. כמפורט לעיל, תנאי לאישור בקשת גילוי הינו כי המבקש הניח בבקשת האישור תשתית מספקת להתקיימות תנאי סעיף 8(א) לחוק. סעיפים אלה עניינם, כזכור, בחובת המבקש להראות כי התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, וכי יש אפשרות סבירה שהן תוכרענה לטובת הקבוצה (סעי' 8(א)(1)); כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת (סעי' 8(א)(2)); וכן כי קיים יסוד סביר להניח שעניינם של חברי הקבוצה ינוהל ויוצג בדרך הולמת ובתום לב (סעי' 8(א)(3) ו- (4)).

6. נטל הטיעון והשכנוע בעניין זה מוטל על המבקש, ואם לא עמד בו, דין הבקשה להידחות. בתי המשפט חזרו והתריעו מפני הסכנה שבהגשת בקשות אישור נעדרות תשתית, תוך ניסיון "לצקת בהן תוכן" על ידי הליכי גילוי. ראו למשל ברע"א 1402/08 קוסט פורר גבאי את קסירר נ' קדמי (נבו, 21.8.08), בפסקה 2:

"ברי שאין להשלים עם מצב בו מוגשת בקשה לאישור תובענה ייצוגית ללא תשתית ראייתית מינימלית ולאחר מכן ננקטים הליכי גילוי על מנת למלא את החסר..."

7. כעולה מתגובת המשיבה לבקשת האישור ("תגובת המשיבה"), המבקש לא הניח כל תשתית ראויה לבקשתו. מבלי לחזור, כמובן, על כל הנטען בתגובת המשיבה, תעמוד המשיבה כאן, בתמצית ממש, על עיקרי הדברים:

א. כעולה מתגובת המשיבה (למשל, סעי' 31-37) המבקש לא הראה - על פני הדברים ממש - כי עומדת לו, או לחברי ה"קבוצה", עילה כלשהי כלפי המשיבה או כי נגרם להם נזק בר פיצוי כלשהו. זאת, באשר ה"נזקים" הנטענים בבקשה הם "נזקים עקיפים" בלבד (דהיינו, "עוגמת נפש" ו"ירידת ערך"), שהוחרגו במפורש מתנאי האחריות של הרכבים דנן. בהעדר כל נזק נטען אחר, ברי כי הבקשה אינה מגלה עילה.

ב. כעולה מתגובת המשיבה, על שלל המובאות שהובאו בה (ראו, למשל, בסעי' 38-52), בקשת האישור, על פניה, אינה מתאימה להתברר כהליך ייצוגי והיא אינה מעלה "שאלות משותפות" בין חברי ה"קבוצה" הנטענות. זאת שכן מהות ה"ליקויים" הנטענים (שורה שלמה של "תקלות" שונות, כביכול, ברכבים דנן); מהות ה"נזקים" הנטענים ("עוגמת נפש" ו"ירידת ערך") ומהות העילות הנטענות ("הטעיה" וכו') הם

אינדיבידואליים במהותם, צפויים להשתנות מהותית מרכב לרכב ומאדם לאדם ויידרשו בירור פרטני. ודאי כך, בהתחשב בגובה הנזק הנטען - 30,000 ₪ לרכב - אשר ודאי מצדיק בירור במסגרת הליך אישי.

ג. כעולה עוד מתגובת המשיבה (למשל, סעי' 53-65, 77-78) בקשת האישור אינה נשענת על תשתית ראויה כלשהי. "תשתית" זו אינה כוללת אלא "מקורות" חסרי ערך ובלתי קבילים, כגון "פורומים" אינטרנטיים עלומים, וכן מסמך המכונה "חוות דעת", אשר על פניו ניתן לראות כי הינה בלתי מקצועית, מוזמנת ומגמתית. לא בכדי, לגבי עורך חוות דעת זו כבר קבע בית משפט בישראל כי "עדותו הותירה תחושה קשה של חוסר מהימנות פנימית, חוסר אמינות כללית ונכונות לכתוב כל מה שייספק את רצון הלקוח".¹

ד. כעולה מתגובת המשיבה (למשל, סעי' 84-87), ברור על פניו כי הליך זה אינו ההליך היעיל וההוגן להכרעה במחלוקת, וזאת כבר על רקע האופי האינדיבידואלי של הנטען בו, כמבואר לעיל, וכן על רקע סכום הנזק האישי הגבוה הנטען, המאפשר הגשת הליכים אישיים ומצדיק התגוננות פרטנית מהם על ידי המשיבה.

ה. כן עולה מתגובת המשיבה (למשל, סעי' 88-89) כי המבקש אף אינו עומד בנטל להראות כי הליך זה מוגש בתום לב, או כי ינוהל באופן הולם. זאת, בין היתר על רקע העובדה שהמבקש ניסה בתחילה "לסחוט" מהמשיבה רכב יוקרתי יותר מזה שרכש, כמפורט בתגובת המשיבה; על רקע העובדה כי מצא, לטענתו, להקליט בסתר "עשרות שעות" של שיחות עם נציגי שירות; ועל רקע הודאתו בתצהיר ש"איים בתביעה" על נציגי המשיבה, בהזדמנויות שונות (ס' 47, 77 לתצהירו). זוהי אינה צורתו של מבקש הולם או תם לב.

8. נוסף על כל האמור, המבקש עצמו גילה דעתו כי בקשתו נעדרת תשתית, כשביקש לתקן את בקשת האישור, ביום 20.12.28. במסגרת בקשתו ציין, בין היתר, כי זו מוגשת על רקע "החלשתם של שני מצהירים, מתוך הארבעה שאושרו" וכן היות ש"לטובת חברי הקבוצה וטובת האינטרס הציבורי בחקר האמת... אין מנוס מהגשת בקשה לתקן את בקשת האישור" וזאת על מנת לחזק "את התשתית העובדתית" של הבקשה ולצורך הגשת "חוות דעת מתוקנת" (סעי' 15-16 לבקשת התיקון). בסופו של יום, כשהבין המבקש כי תיקון הבקשה יעלה לו בהוצאות, חזר בו במפתיע מן הבקשה. ברם, במצב דברים זה ברי, כי נותרנו עם בקשת אישור שגם לשיטת המבקש אינה מעמידה תשתית ראויה, וכבר בכך די כדי להצדיק את דחייתה של בקשת הגילוי דנן.

9. יוער, כי טיעון המבקש לעניין זה (בסעי' 10-20 לבקשת הגילוי) הינו טיעון לקוני ועמום, שאינו משמיע דבר, וודאי שאין בו דבר המתמודד עם כל האמור לעיל, המצביע באופן ברור כי בקשת האישור דנן נעדרת תשתית כדין. אם כבר, יש באמור בבקשת הגילוי כדי לתמוך דווקא בעמדת המשיבה, כאשר בסעי' 15 לבקשה, למשל, מציין המבקש כי לטענתו "לאחר שהמשיבות יציגו נתונים... הדבר יאפשר לו לבסס יותר את התשתית הראייתית...". דא עקא, כמובא לעיל, בדיוק כנגד התנהלות זו התריעו בתי המשפט – הגשת הליך פגום תוך ניסיון להטילאו בהמשך. משאין חולק כי בקשת האישור נעדרת תשתית, מצדיק הדבר את דחיית הבקשה.

ג. המסמכים המבוקשים אינם רלבנטיים להליך כלל, וודאי שלא לשלב זה בו

10. עיון קל ב"בקשת הגילוי" מעלה מיד כי אין היא מכוונת כלל ועיקר לשאלות הנוגעות לשלב זה של הדיון. כך, למשל, הדרישה הגורפת לקבל את "רשימת כלי הרכב" (לרבות מספר רישוי) שבוצע בהם עדכון תוכנה ו/או שבוצע בהם החלפת מצמד כולל "היסטוריית כניסת הרכבים הללו למוסכי השירות" (דרישה "ו" בבקשה); או הדרישה לקבל "תיעוד, מכל מין וסוג, של תלונות הלקוחות" (דרישה "א"); דרישה לקבל את כל השיחות שנעשו בין לקוחות המשיבה למוקדי השירות שלה (דרישה "ג") או את "כל התכתובות" בין המשיבות לבין עצמן או ביניהן לבין מוסכי השירות (דרישות "ב", "ח", "ט"), או רשימה של כל המצמידים שנרכשו מהיצרן או ממקורות אחרים (דרישה "ז"), מעבר לשלל הפגמים הקיימים בהן, כפי שנראה להלן, הרי שמדובר בעליל בדרישות גורפות שאינן מתאימות לבירור בשלב זה של ההליך, ולכל היותר עשויות להישקל במסגרת הדיון בתביעה העיקרית, אם זו תאושר. אם לא תאמר כן, נמצאת מאיין את האבחנה בין שלבי הדיון השונים.

¹ ת"א (חיפה) 3177-02-12 תורג נ' מכשירי תנועה ומכוניות (פורסם בנבו, 19.2.2015).

11. יתירה מזו. מדובר אף בדרישות שנועדו למעשה לכמת את ה"קבוצה" וה"נוזק" הנטענים (את "היקף התופעה וחומרתה", כטענת המבקש בסעי' 18 לבקשה), ברם גם מטרות אלו אינן הולמות את השלב הנוכחי של ההליך.
12. בתי המשפט חזרו וצינו, כי גילוי מסמכים בשלב בקשת האישור ייעשה **במשורה**, וכי אין להתיר גילוי שאינו נדרש לצורך שלב בקשת האישור ואשר מקומו יכירנו, אם בכלל, במסגרת התובענה עצמה, אם תאושר הבקשה. ראו לעניין זה, למשל, בת"צ (ת"א) 59220-11-16 **גלברט נ' ארקיע** (נבו, 28.4.2019), בפסקה 37:

"כך למשל, טענה ב"כ המבקש כי אחת הסיבות לבקשה היא רצונה "לדעת מה גודל הקבוצה שלגביה בוצעה הפרת החוק". **איני סבור כי טעם זה יש בו להצדיק לעת הזו היענות לבקשה טרם שהבקשה לאישור הוכרעה.**"

וכן ראו גם בת"צ (חיפה) 14138-02-18 **ג'בארין נ' קבוצת כרמלטון** (פורסם בנבו, 17.09.2018), בפס' כא-כב:
13. "...בקשה זו מתייחסת לנתונים כמותיים אודות מספר החייבים שחויבו בפיצוי והחזר הוצאות מסוג "אי-פירעון של חשבון במועד תשלומי" ... **נתונים אלה, המתייחסים להיקף קבוצת התובעים הנטענת, ולהיקף סכום התביעה, יכול ויהיו רלוונטיים בשלב הדיון בתובענה הייצוגית לגופה, ככל שאכן תאושר התובענה כייצוגית.. אשר על כן, אני דוחה את הבקשה...**"
14. יתירה מזו – חלק ניכר מן הדרישות נשוא בקשת הגילוי **אינו רלבנטי כלל** להליך הנדון ולא יהיה בהן כדי לתרום לבירור ההליך. כך, למשל, רשימת כלי הרכב שבוצע להם עדכון תוכנה (דרישה "ו"), להבדיל מאחוז הרכבים שעבר עדכון כאמור (נתון שנמסר בכתבי הטענות) לא תוסיף דבר להליך או לבירור המחלוקת דנן.
15. כך גם הדרישה לקבל את "רשימת המצמדים שרכש היבואן מהיצרן" (דרישה "ז") היא דרישה תמוהה ובלתי רלבנטית בעליל. כך, עצם רכישתו של מצמד אינה מעידה על התקנתו ברכב כלשהו, וודאי לא על קיומה של תקלה. מצמד הוא רכיב מתבלה, המוחלף כדבר שבשגרה לאחר פרק זמן מסוים. יתירה מזו, חלק ניכר מן המצמדים הנרכשים על ידי היבואן נמכרים לצדדי ג', ואין לדעת איזה שימוש נעשה בהם. ממילא, ברור כי קבלת רשימה בעלמא של מצמדים שנרכשו ע"י היבואן בתקופה מסוימת לא תועיל לבירור ההליך כהוא זה.
16. כך גם ביחס לתכתובות המתבקשות ביחס ל"יעילות עדכון התוכנה" או "שביעות הרצון של הלקוחות" מכך (דרישה "ח"). נזכיר, שהליך זה אינו נסוב סביב יעילות עדכון התוכנה או שביעות רצון הלקוחות ממנה. מעבר לסוגיות של עמימות והכבדה (שיפורטו להלן) מדובר בדרישה **בלתי רלבנטית** המהווה גם **הרחבת חזית פסולה**.
17. גם הדרישה לקבל את כל התכתובות והתלונות הנוגעות ל"רעידות וקפיצות" ברכבים (דרישות "א", "ב", "ג", "ט"), מעבר לסוגיות של הכבדה וחוסר פרופורציונליות, שיפורטו להלן, הן דרישות שאינן אלא "מסע דיג" שלא יועיל לבירור ההליך. כפי שהובהר גם בתגובת המשיבה לבקשת האישור, "רעידות" יכולות לנבוע ממגוון סיבות, החל מהעדר אוויר בגלגלים או איזון לא ראוי של הצמיגים, דרך תגובה טבעית של גיר רובוטי או נהיגה לא מיומנת ועד לשחיקה טבעית של המצמד, שהינו כאמור רכיב מתבלה. ממילא, נתונים בעלמא על "תלונות על רעידות" (שחלק מהן גם עשוי להתברר כלא מוצדקות) לא יכול להועיל לבירור המחלוקת דנן.
18. למעשה, על מנת להבין אם תלונה מסוימת על "רעידה" אכן נובעת מכשל כלשהו, נדרש ניתוח פרטני של כל רכב ורכב לגבי נסיבותיו הקונקרטיות, תוך הבנה האם ה"רעידה" אכן קיימת, ואם כן, מה מקורה. ניתוח כאמור אינו הולם הליך ייצוגי, ומכל מקום הוא מחייב השקעת משאבים בלתי פרופורציונליים (ועל כך עוד להלן). מן האמור גם ברור, כי גם קבלת תיק הטיפול של ארבעת הרכבים שתצהירים בגינם הוגשו לתיק (דרישה "י") אינה רלבנטית לבירור המחלוקת דנן, שכן לא ניתן יהיה ללמוד מאותם ארבעה מקרים קונקרטיים דבר לעניין "קבוצה" נטענת של אלפי רכבים שונים. על אחת כמה וכמה כך כששניים מתוך אותם רכבים אינם עוד בנמצא (כזכור, לפי המבקש, רכבו של מר גולן נמכר ורכבה של גבי גלרז אבד כליל בתאונה).
19. הנה כי כן, על פניו ברור כי דרישות המבקש **אינן רלבנטיות כלל** להליך זה, ועל אחת כמה וכמה לשלב זה בו.

ד. הבקשה, על פניה, איננה בקשה לגילוי מסמכים ספציפי, אלא לגילוי כללי

19. כידוע, בקשה לאישור תובענה כייצוגית הינו הליך מקדמי, "פרוזדור", שאין להופכו ל"טרקלין" ולנהל בו את ההליך גופו. פועל יוצא של האמור הוא, כי פסיקה עקבית קבעה, כי בהליך זה אין לדרוש בקשת גילוי

מסמכים כללית, אלא בקשה ספציפית בלבד. ככל שבקשת הגילוי איננה בקשת גילוי ספציפית כזו, דינה להידחות על הסף, כבר עקב כך. ראו, למשל, ברע"א 10911/07 לוי נ' חב' החדשות (נבו, 20.3.2008), בפס' 2:

"בדין דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה לגילוי ועיון במסמכים שהגיש המבקש, באשר מדובר בבקשה שהיקפה חורג בהרבה מן הראוי לבקשה לגילוי מסמכים ספציפיים. זאת, במיוחד בשים לב לכך שמדובר בבקשה לגילוי ועיון המוגשת בגדרה של בקשה לאישור תובענה ייצוגית".

20. וכן ראו גם בת"צ (ת"א) 1069-05-14 הורן את עמית נ' דן בצפון (נבו, 4.6.2016), בפסקה 4:

"ראוי להגביל את הזכות לגילוי מסמכים בבקשה לאישור באופן שתהיה במסגרת הליכי גילוי מיוחד (ולא גילוי כללי)..."

21. והנה, מבט חטוף בבקשת הגילוי דנן, לרבות על רקע המתואר לעיל בפרק העדר הרלבנטיות, מלמד מיד כי ודאי שאין מדובר בבקשת גילוי "ספציפית". מדובר ב"מסע דיג" גורף מיני ים, המתייחס ל"כל התכתובות (כולל דואר אלקטרוני)" בין שורה של גופים ואנשים (דרישות "ב", "ג", "ח"); ל"תיעוד, מכל מין וסוג, של תלונות הלקוחות..." (דרישה "א"); לרשימת כל כלי הרכב שעברו עדכון תוכנה (דרישה "ו"); ולדו"ח של כל המצמדים שנרכשו על ידי היבואן בתקופה של שנים (דרישה "ז"). ברור, כי דרישות כאמור אינן מהוות בקשה לגילוי ספציפי, אלא זו בקשה לגילוי כללי שאינו הולם הליך גילוי המתבקש במסגרת בקשת אישור ייצוגית.

ה. בקשת הגילוי הנה גורפת ומכבידה וכן מבקשת "לייצר" מסמכים חדשים, בניגוד לדין

22. כפי שתואר גם לעיל, תנאי בסיסי ויסודי בכל הליך גילוי, ודאי במסגרת הליך ייצוגי, הוא כי אין מדובר בבקשה גורפת מדי, בלתי מידתית ומכבידה, או כזו הדורשת "לייצר" לצורך ההליך מסמכים שאינם קיימים ממילא. ראו לעניין זה, למשל, בעניין רע"א 6715/05 מחסני ערובה נ' אייזנברג (נבו, 1.11.05), בפסקה 6:

"... בית המשפט רשאי שלא לאשר בקשה לגילוי מסמכים אשר היא בלתי סבירה ועלולה להכביד על בעל הדין יתר על המידה... החשש מפני הטלת עול בלתי מוצדק על אחד מבעלי הדין עשוי להתעורר ביתר שאת כאשר עסקינן בהליכי אישור של תובענות ייצוגיות... ואכן בענייננו מלינה המבקשת על כך שכדי למלא אחר הוראות צו הגילוי הספציפי היא תידרש למיין ולברור אלפי מסמכים הנמצאים ברשותה".²

23. לעניין כך שאין מוטלת על בעל דין חובה "לייצר" מסמכים עבור יריבו, ראו שם, בפס' 7:

"חובת גילוי המסמכים חלה אך ורק על מסמכים שנמצאים בידיו של אחד מבעלי הדין או בשליטתו. חובת זו אינה משתרעת מטבע הדברים על מסמכים אשר טרם נוצרו. לשון אחר: חובת הגילוי חלה על מסמכים קיימים; אין משמעה חיוב בעל הדין לבצע בירורים עובדתיים כאלו ואחרים ולייצר מסמכים מסוימים במיוחד לצורכי המשפט...".³

24. בענייננו, דרישת הגילוי הינה, על פניה, מכבידה ביותר, גורפת ובלתי מידתית, ואף בלתי ריאלית. משמעותה תהיה צורך לעבור על אלפי, אם לא עשרות אלפי מסמכים, למיין ולברור אותם, לערוך בירורים עובדתיים, ואף לייצר מסמכים שאינם קיימים כיום. בחלק מהמקרים לא ניתן כלל להגיע למסמכים הנדרשים.

25. כזכור, המבקש מבקש לקבל, בין היתר, "תיעוד, מכל מין וסוג, של תלונות הלקוחות בקשר לרעידות וקפיצות ברכבים" (דרישה "א"); "העתק מכל התכתובות (כולל דואר אלקטרוני) בין המשיבות, בינן לבין עצמן..." (דרישה "ב"); "העתק מתיעוד השיחות בין לקוחות היבואן לבין מרכזי השירות של היבואן" לרבות תכתובות עם "נועם", "יוסי", "חזי" ו"איתן" (דרישה "ג"); היסטוריית כניסת רכבים שבוצע בהם עדכון תוכנה למוסכי השירות (דרישה "ו"); "העתק מכל התכתובות (כולל דואר אלקטרוני וכולל תיעוד של תלונות לקוחות) בין המשיבות, בינן לבין עצמן, בין עובדי היבואן, בין היבואן לבין מוסכי השירות" (דרישה "ח"); ועוד.

26. לעניין זה יצוין, כי למשיבה קיימים 4 מרכזי שירות בבעלותה, והיא מצויה במערכת הסכמית עם עוד 25 מרכזי שירות זכיינים, המהווים מוסכים מורשי-יבואן לטיפול ברכבים דנן, כמו גם דגמים נוספים של התוצר דאציה וכן רכבי רנו וניסאן ("המוסכים המורשים"). בשנה ממוצעת מתבצעות כ- 220,000-230,000 כניסות רכבים לאיזה מהמוסכים המורשים, כשלכל רכב יש "תיק אישי" וכל כניסת רכב מתועדת. חלק מהחומרים

² וכן ראו גם ברע"א 7586/15 בן צבי נ' אלשיך (פורסם בנבו, 24.1.2016).

³ וכן ראו גם בת"צ (מחוזי ת"א) 6722-10-12 בכור נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט (פורסם בנבו, 1.10.2013).

הרלבנטיים ל"תיק האישי" של כל רכב נשמרים במערכת דיגיטלית וחלקם נשמרים באופן פיזי ונשלחים לארכיב חיצוני. המשיבה מעריכה כי סך כל הרכבים המטופלים על ידי המוסכים המורשים, מכל הסוגים (רכבי רנו, ניסאן ודציה) עומד כיום על כ- 140,000, מתוכם כ- 2,000 רכבים הרלבנטיים כנטען להליך זה.

27. יתירה מזו, במשיבה עובדים מאות עובדים, **שעשרות מהם מצויים בקשר זה או אחר עם המוסכים המורשים**. כל אחד מעובדים אלו הינו בעל תיבת דואר אלקטרוני, בה נעשה שימוש יומיומי. ממילא, כמות המסמכים עליהם יהיה צורך לעבור עשוי להגיע **לאלפים רבים ואף לעשרות אלפים**, לאורך שנים. יתירה מזו, חלק מהעובדים הנקובים בשם ("יוסי" ו"חזי") כבר אינם עובדים במשיבה ואין עוד נגישות כלל לתיבות הדואר האלקטרוני שלהם. גם אצל עובדים אחרים שנזכרו ("נועם", "איתן") אם בכלל יש חומר רלבנטי בתיבות שלהם, הגעה אליו תצריך מאמץ לא פרופורציונלי וסריקה ומיון של אלפים רבים של מיילים.

28. גם "תיעוד השיחות" נשוא דרישה "ג", המתייחס ככל הנראה למוקד השירות הטלפוני של המשיבה, מתייחס למוקד הכולל עשרות עובדים, המקבל מאות פניות בחודש, בנושאים שונים ומגוונים, כאשר גם מעבר על פניות אלה יצריך מעבר פרטני, מכביד ולא מידתי על פני **אלפי רשומות**, בניסיון לאתר את הנושאים דנן.

29. משמעות כל האמור היא, כי הדרישות נשוא בקשת הגילוי דנן הינן **מכבידות, לא מידתיות ולעתים כלל לא ריאליות לביצוע**. סריקת האלפים הרבים של עמודי המיילים והתיקים האישיים של כל רכב תצריך עבודה עצומה של חודשים, שתשבית את פעילותם של עובדים רבים במשיבה, לרבות עובדים בכירים שיידרשו לסנן את החומרים השונים ולוודא כי אין בהם מידע פרטי, חסוי, רגיש או לא רלבנטי. פעולה זו אף "תייצר" למעשה "מסמכי ריכוז מידע" חדשים, שאינם מסמכים הקיימים כיום ממילא במשיבה. זהו לכן מקרה **מובהק** בו הדרישה אינה פרופורציונלית, וודאי לא לשלב בו מצוי ההליך, וממילא **אין להיעתר לבקשה זו**.

ו. הבקשה על פניה מהווה פגיעה בפרטיות, בחיסיון ובסודות מסחריים

30. בקשת הגילוי דנן, על פניה, צפויה לפגוע בערכים מוגנים כגון פרטיותם של לקוחות המשיבה, כמו גם בסודות מסחריים של המשיבה. כך, למשל, דרישה "ו" שעניינה, בין היתר, "רשימת כלי הרכב (לרבות מספרי רישוי)" הינה בגדר "רשימת לקוחות" של המשיבה, אשר הוכרה זה מכבר כסוד מסחרי ראוי להגנה⁴. כן ברי, כי הבקשה לקבל את היסטוריית הטיפולים של רכבים אלו מהווה פגיעה בצנעת הפרט ובזכות לפרטיות של לקוחות המשיבה, שלא אישרו למבקש לעיין בפרטיהם האישיים כעולה מהיסטוריית הטיפולים שלהם⁵.

31. יתירה מזו – מטבע הדברים שבאלפי המסמכים אליהם מפנה המבקש, חלקם הגדול מסמכים פנימיים של המשיבה, סביר ויימצאו פרטים חסויים וסודיים, דבר המצדיק את דחיית הבקשה. לאור אופיה **הגורף והבלתי מידתי** של הבקשה, ברור כי לא ניתן להתייחס בשלב זה לכל מסמך בנפרד, והמשיבה שומרת על זכותה להתייחס לסוגיות פרטניות של חיסיון, סודיות וכו', אם וככל שהבקשה תתקבל, חרף כל האמור לעיל.

ז. משלוח פסול של דרישה אחת לשתי המשיבות

32. באופן פסול ותמוה, בקשת הגילוי דנן נשלחה בצוותא חדא אל שתי המשיבות, אף שמדובר בצדדים שונים להליך, ואף שבעליל חלק מהדרישות מתייחס רק למשיבה 1 וחלקן מתייחס רק למשיבה 2. מובן, שהתנהלות זו היא פסולה ומסורבלת, ומצדיקה את חיוב המבקש בהוצאות. לענייננו כאן יוער, כי דרישות "ד" ו- "ה" נשוא הבקשה, על פניו, הן דרישות שאינן מופנות למשיבה 1, וממילא אין המשיבה 1 נדרשת להתייחס אליהן.

ח. סוף דבר

33. תגובה זו נתמכת בתצהירו של מר אסף ספקטור, סמנכ"ל שירות במשיבה, לתמיכה בעובדות הכלולות בה.

34. על רקע כל האמור מתבקש בית המשפט הנכבד **לדחות** את בקשת הגילוי, וכן לחייב את המבקש בהוצאות.

⁴ ראו לעניין זה, למשל, בת"צ (מחוזי מרכז) 5878-08-07 גרינברג נ' מוניטקס (פורסם בנבו, 21.01.2008), בפסי' יב'.

⁵ לעניין הזהירות בה יש לנקוט כדי שלא ייפגעו צדדי ג' להליך, ראו: ע"ע (ארצי) 28222-05-10 מכתשים נ' פלצ'י (נבו, 21.09.10), פסי' 17-20.

תצהיר

אני הח"מ, אסף ספקטור, נושא ת.ז. מס' 57870297 ממרכז לוגיסטי פארק ראם ת.ד. 90, בני עי"ש, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. תצהיר זה ניתן על ידי כתצהיר תמיכה בתגובת חברת קרסו מוטורס בע"מ ("המשיבה") ל"בקשה למתן צו לגילוי ועיון במסמכים" ("בקשת הגילוי"), שהוגשה על ידי מר מאירודה ("המבקש") בת"צ 56065-12-18, המתנהל בביהמ"ש המחוזי מרכז.

2. אני מכהן כסמנכ"ל שירות במשיבה, ומוסמך לעשות תצהיר זה מטעמה.

3. על פי עצת יועציי המשפטיים, לה אני מאמין, חלק ניכר מן הדרישות נשוא בקשת הגילוי אינו רלבנטי כלל להליך הנדון ולא יהיה בהן כדי לתרום לבירור ההליך. בהקשר זה אציין, כי הדרישה לקבל את "רשימת המצמדים שרכש היכואן מהיצרן" (דרישה "ז" לבקשת הגילוי) היא דרישה תמוהה ובלתי רלבנטית בעליל. כך, עצם רכישתו של מצמד אינה מעידה על התקנתו ברכב כלשהו, וודאי לא על קיומה של תקלה. מצמד הוא רכיב מתבלה, המוחלף כדבר שבשגרה לאחר פרק זמן מסוים. יתירה מזו, חלק ניכר מן המצמדים הנרכשים על ידי היכואן נמכרים לצדדי ג', ואין לדעת איזה שימוש נעשה בהם.

4. כך גם ביחס לדרישה לקבל את כל התכתובות והתלונות הנוגעות ל"רעידות וקפיצות" ברכבים (דרישות "א", "ב", "ג", "ט" לבקשת הגילוי). כך, "רעידות" יכולות לנבוע ממגוון סיבות, החל מהעדר אוויר בגלגלים או איזון לא ראוי של הצמיגים, דרך תגובה טבעית של גיר רובוטי או נהיגה לא מיומנת ועד לשחיקה טבעית של המצמד, שהינו כאמור רכיב מתבלה. ממילא, נתונים בעלמא על "תלונות על רעידות" (שחלק מהן גם עשוי להתברר כלא מוצדקות) לא יכול להבנתי להועיל לבירור המחלוקת דנן.

5. למעשה, על מנת להבין אם תלונה מסוימת על "רעידה" אכן נובעת מכשל כלשהו, נדרש ניתוח פרטני של כל רכב ורכב לגבי נסיבותיו הקונקרטיות, תוך הבנה האם ה"רעידה" אכן קיימת, ואם כן, מה מקורה. לפיכך, להבנתי, גם קבלת תיק הטיפול של ארבעת הרכבים שתצהירים בגינם הוגשו לתיק (דרישה "י" לבקשת הגילוי) אינה רלבנטית לבירור המחלוקת נשוא הליך זה, שכן להבנתי לא ניתן יהיה ללמוד מאותם ארבעה מקרים קונקרטיים דבר לעניין "קבוצה" נטענת של אלפי רכבים שונים.

6. בנוסף, בענייננו, דרישת הגילוי הינה, על פניה, מכבידה ביותר, גורפת ובלתי מידתית, ואף בלתי ריאלית. משמעותה תהיה צורך לעבור על אלפי, אם לא עשרות אלפי מסמכים, למיין ולברור אותם, לערוך בירורים עובדתיים, ואף לייצר מסמכים שאינם קיימים כיום. בחלק מהמקרים לא ניתן כלל להגיע למסמכים הנדרשים.

7. לעניין זה אציין, כי למשיבה קיימים 4 מרכזי שירות בבעלותה, והיא מצויה במערכת הסכמית עם עוד 25 מרכזי שירות זכיינים, המהווים מוסכים מורשי-יבואן לטיפול ברכבים דנו, כמו גם דגמים נוספים של התוצר דאצ'יה וכן רכבי רנו וניסאן ("המוסכים המורשים"). בשנה ממוצעת מתבצעות כ- 220,000-230,000 כניסות רכבים לאיזה מהמוסכים המורשים, כשלכל רכב יש "תיק אישי" וכל כניסת רכב מתועדת. חלק מהחומרים הרלבנטיים ל"תיק האישי" של כל רכב נשמרים במערכת דיגיטלית וחלקם נשמרים באופן פיזי ונשלחים לארכיב חיצוני. ניתן להעריך, כי סך כל הרכבים המטופלים על ידי המוסכים המורשים, מכל הסוגים (רכבי רנו, ניסאן ודצ'יה) עומד כיום על כ- 140,000, מתוכם כ- 2,000 רכבים הרלבנטיים כנטען להליך זה.
8. יתירה מזו, במשיבה עובדים מאות עובדים, שעשרות מהם מצויים בקשר זה או אחר עם המוסכים המורשים. כל אחד מעובדים אלו הינו בעל תיבת דואר אלקטרוני, בה נעשה שימוש יומיומי. ממילא, כמות המסמכים עליהם יהיה צורך לעבור עשוי להגיע לאלפים רבים ואף לעשרות אלפים, לאורך שנים. כמו כן יוער, שמטבע הדברים לתיבות דואר אלקטרוני יש מגבלת מקום, דבר שלא מאפשר לשמור מיילים לתקופות ארוכות. גם עקב כך ספק רב אם בתיבות האמורות יימצא חומר הרלבנטי לתקופות הנדונות בהליך. זאת ועוד, חלק מהעובדים הנקובים בשם ("יוסי" ו"חזי") כבר אינם עובדים במשיבה וממילא אין עוד נגישות כלל לתיבות הדואר האלקטרוני שלהם.
9. גם "תיעוד השיחות" נשוא דרישה "ג", המתייחס ככל הנראה למוקד השירות הטלפוני של המשיבה, מתייחס למוקד הכולל עשרות עובדים, המקבל מאות פניות בחודש, בנושאים שונים ומגוונים, כאשר גם מעבר על פניות אלה יצריך מעבר פרטני, מכביד ולא מידתי על פני אלפי רשומות, בניסיון לאתר את הנושאים דנו.
10. משמעות כל האמור הוא, להבנתי וכן על פי עצת יועצי המשפטיים, לה אני מאמין, כי הדרישות נשוא בקשת הגילוי דנו הינן מכבידות, לא מידתיות ולעתים כלל לא ריאליות לביצוע. סריקת האלפים הרבים של עמודי המיילים והתיקים האישיים של כל רכב תצריך עבודה עצומה של חודשים, שתשבית את פעילותם של עובדים רבים במשיבה, לרבות עובדים בכירים שיידרשו לסנן את החומרים השונים ולוודא כי אין בהם מידע פרטי, חסוי, רגיש או לא רלבנטי. פעולה זו אף "תייצר" למעשה "מסמכי ריכוז מידע" חדשים, שאינם מסמכים הקיימים כיום ממילא במשיבה.
11. יתירה מזו – מטבע הדברים שבאלפי המסמכים אליהם מפנה המבקש, חלקם הגדול מסמכים פנימיים של המשיבה, סביר ויימצאו פרטים חסויים וסודיים.
12. כן אציין, כי למיטב הבנתי, וכן על פי עצת יועצי המשפטיים, לה אני מאמין, דרישות "ד" ו- "ה" נשוא בקשת הגילוי הן דרישות שאינן מופנות למשיבה 1, וממילא אין המשיבה 1 נדרשת להתייחס אליהן.

13. זהו שמי וזו חתימתי ותוכן האמור לעיל אמת.

א. סניאור
אסף ספקטור

אני הח"מ ניר פרבר, עו"ד, מ.ר. 29277 מאשר בזה כי ביום 30/9/11 הופיע בפני מר אסף ספקטור, נושא ת.ז. מס' 57870297, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, הצהיר בפני כי זהו שמו וזו חתימתו וכי כל האמור בתצהיר לעיל הינו אמת.

ניר פרבר, עו"ד
מ.ר. 29277
ניר פרבר, עו"ד